

Posudek diplomové práce: Nová městská čtvrť pro Náchod
Zuzany Urbánkové

Diplomová práce posluchačky Zuzany Urbánkové mě upoutala už od prvního otevření sešitu - zpracováním historie architektonického dědictví města. Posluchačka jednoznačně pochopila, že na tak pěkné velkorysé domy českých mistrů z počátku 20 století prostě nejde neupozornit. A je přirozené, že se snaží tu zkázu z posledních 15 ti let vyřešit, jak nejlépe umí.

Koncept zástavby mírně zalomených ulic, vytvářejících náměstí a piazzety na některých nárožích je mi sympatický. Drží se pěkně na hraně mezi ortogonálním koncipovaným kusem města a mezi umělou kopií rostlé středověké čtvrti. Prolínání ulic s řadovými domky s ulicemi menších činžovních domů je namístě.

Dopravní obsluha čtvrti, zdá se, je navržena také pěkně. Asi bych zaujala jiný postoj k návrhu parkovacího domu hned v sousedství kulturního centra, i když s přínosnou samoobsluhou v parteru.

Pěkně jsou vyřešené průchody do obchodní ulice, všude je to pár kroků. Asi bych zde volila parking pod nově vzniklým náměstím. Výstavbou navrhovaného společenského centra se střed města doufejme rozšíří a parkovací dům najednou, skoro jako by byl opravdu středobodem. Nějak ty parkovací domy cítím víc na stranou. Nad Lidlem by se dobře mohly vystavět další bytové domy.

Návrh společenského centra je provozně navržen velmi dobře. Všechny mobilní stěny, umožňující propojení jeviště s foyery, nebo protáhnutí hlediště až do náměstí či jenom otevření kavárny do náměstí je soudobé dobře podané pojetí. A kombinace se zdvihacími díly podlahy sálu je až ohromující. Je zřejmé, že řešení bylo dispoziční sudoku pro pokročilé. Jen to bude vše velmi nákladné. To by nemuselo představovat až takový problém, ale provoz se musí opravdu využívat na 100 procent. Proto se mi zdá, že třeba zázemí kavárny je nedostatečné. Zázemí takové kavárny by mělo být v jiné dimenzi, aby se vrátily prostředky vynaložené na výsuvná okna, otočné panely, zdvihací plošiny, vše v dokonalé akustické kvalitě. Aby to všechno při té velkorysosti bylo dokonale funkční.

Prolínání prostor komunitního centra a výstav do foyerů a na ulici je opět na místě. Nezbyvá si než si přát, aby kurátoři byli obdobní světáci, aby se program neskládal z výstav malých grafik a ilustrací dětských knížek.

I když je v galerii okno se zarámovaným zámekem dokonalé a opodstatněné, uvítala bych spíš vizualizaci vnitřního foyeru, tu hru vzájemně se prolínajících prostor. Schody na ochoz, galerie, průhledy na ulici a pod.

To se určitě povedlo, jen to vůbec není zobrazeno. Asi by to částečně zachytilo charakter vnitřních prostor a materiály.

To nějak v projektu není znát.

Protože galerie bývá většinou bílá a minimalistická, aby dobře plnila svou funkci, ale netušíme, jestli je takový i foyer. Nebo jestli schody nemíří na oranžovou podlahu a mezi fialové stěny. Nejde o chybu, jen o představu, o celkové vyznění domu.

Stejný náznak by zasloužil i sál. Složitě bude celkové osvětlení, kombinované s akustickými panely. Zřejmě by to bylo předmětem už jiného projektu.

Obdobně trochu tápu ve vyznění vizualizace náměstí. Pokud je dům jednoduchý, kovový, s odkazem na padlou industriální výstavbu, ve vizualizaci by mě oslovil podrobnější náznak materiálů dlažby a asi intimnější charakter náměstí. Snad větší stromy, nebo víc těch zobrazených atd. Je zřejmé, že tak dokonalá variabilita prostor spotřebovala veškerý prostor pro tvorbu a na okolí by nakonec také došlo.

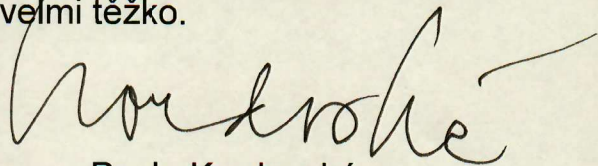
Posluchačka problematiku zpracovala velmi pěkně až téměř profesionálně, její zájem o věc je víc než zřejmý. Technicky se do společenského centra pustila se stejným nasazením, jako autor obchodního domu U města Paříže. Provinční návrh rozhodně není.

Teď jde o to, kdo udrží krok. Zda divadelníci, kurátoři a kulturní pracovníci zvládnou nasazenou laťku a tempo a zda se dům udrží funkční a čistý.

Jak je vidět na díle Janáka, Kysely, Machoně a vždy povznášejícího Otakara Novotného i téměř po stu letech to jde velmi těžko.

Navrhuji A -.

V Praze 6. června 2019

Pavla Kordovská